

Viktoras Paukštelis yra jaunosios kartos lietuvių tapytojas, gimė 1983 m. Vilniuje, šiuo metu gyvena ir kuria Vilniuje. Parodose aktyviai dalyvauja nuo 2011 m., yra surengęs aštuonias personalines parodas, dalyvavo grupinėse parodose Lietuvoje ir užsienyje. Jo kūrinių yra įsigiję MO muziejus (LT) bei privatūs Lietuvos ir užsienio kolekcininkai.

2018 m. įgijo tapybos bakalauro laipsnį Vilniaus dailės akademijoje (LT), nuo 2018 studiuoja tapybos magistrantūrą VDA. 2009–2012 rezidavo Paryžiuje menininkų rezidencijoje (Cité Internationale des Arts de Paris). 2017 m. gavo Vilniaus Rotary klubo premiją, 2016 m. – VDA Justino Vienožinskio premiją.

Viktoras Paukštelis kūrybinių inspiracijų semiasi iš daugialypio kultūrinio lauko. Kūryboje jis jungia meno istorijos, šiuolaikinės tapybos, kino, fotografijos, literatūros parafrazes ir autobiografinius elementus. Menininko kūryboje aktuali kultūrinės atminties, jos įtakos kasdienybei ir kūrybai tema. Pastarąją jis apmąsto analizuodamas sąmonės vaizdinių ir tapomų vaizdų prigimtį – kiek jie priklauso universaliai vaizdinijai ir kiek individualios atminties archyvui. Kurdamas analizuoja, ar įmanoma nubrėžti ribą tarp to, kas atsimenama kultūriškai ir to, kas asmeniškai, kokiais būdais asmeniniai prisiminimai persipina su kolektyviniais.

Menininkui rūpi tapybinis identitetas. Jo kūryba paliečia formos ir turinio autentiškumo klausimą, pasitelkiant apropiacijos metodą. Tačiau tapybiniai įvaizdžiai autoriaus kūryboje nėra tiesioginiai skoliniai. Jie yra labiau vaizdai-mįslės, kadangi asmeninė mitologija persipina su kultūrine. Tapyboje jungia tikrovę ir vaizduotę pagal magiškojo realizmo principus.

Neretai tiražuoja, kartoja ikonografinius elementus, tarsi kolekcionuotų vaizdus, pasitelkdamas tapybą kaip vaizdų-prisiminimų gaudyklę. Tapytojo paveikslų ikonografija – iš pirmo žvilgsnio tarsi perimta iš momentinės fotografijos. Tik ne tos, kurią įprasta laikyti šeimos albumuose atminčiai. O iš tos, kuri praradusi sąsają su konkretybe, virsta vaizdiniu efemeriško aplinkinio pasaulio apibendrinimu. Būtent paradoksali tapyba rodomų vaizdinių konkretumas ir tuo pačiu neapibrėžtumas Paukštelio kūryboje yra svarbus idėjinis elementas – žiūrovui rodomas vaizdas, kuris nėra naratyviškai iki galo artikuliuotas, bet yra visuotinai atpažįstamas, „turimas“ atmintyje.